

Ni Elder Michael John U. Teh
Sa Seventy

Hain Gani ang Imong Bahandi

Kon dili kita magbantay, magsugod kita sa pagtinguha sa temporal kay sa espiritwal.

Wala madugay human sa kinatibuk-ang komperensya niadtong Oktubre 2007, usa sa akong kaigsoonan misulti nako nga mga pito ka tuig sa dili pa moabut kining malisud nga kasinatian pag-usab ngari kanako. Nahupay ako ug misulti kaniya nga akong hunahunaon kini nga akong “pito ka tuig sa dakong pagkadagaya.” Tan-awa, ania ako; ang akong pito ko ka tuig sa dakong pagkadagaya natapos na.

Sa milabay nga Enero ang akong asawa nga si Grace, ug ako nakadawat og buluhaton sa pagduaw sa mga miyembro sa Pilipinas kinsa nadaot pag-ayo sa dakong linog ug kusog kaayo nga bagyo. Nalipay kami kay ang buluhaton usa ka tubag sa among mga pag-ampo ug kamatuoran sa kalooy ug kaayo sa usa ka mahigugmaong Amahan sa Langit. Kini naghatag og katumanan sa among tinguha nga personal nga makapahayag ngadto kanila sa among gugma ug kabalaka.

Kadaghanan sa mga miyembro nga among gikahimamat nagpuyo giha-pon sa temporaryong mga kapasilong sama sa mga tolda, mga sentro sa komunidad, ug mga meetinghouse sa Simbahan. Ang mga panimalay nga

among gibisitahan may atop nga wala mahuman o wala gayuy atop. Ang katawhan wala gayuy igo nga ikasugod, ug gianod ang gamay nilang kabtangan. Dihay lapok ug mga nangaguba bisan asa. Bisin pa niana, puno sila sa pasalamat sa gamay nga tabang nga ilang nadawat ug madasigon bisin anaa sa nagpadayong malisud kaayo nga mga kahimtang. Sa among pagpangutana nila kon giunsa nila pagsugakod, ang tanan tataw nga mitubag, “OK ra mi.” Klaro, ang ilang hugot

nga pagtuo kang Jesukristo mihatag kanila og paglaum nga ang tanan mamaayo ra sa kadugayan. Matag panimalay, matag tolda, si Sister Teh ug ako natudloan niining matinud-anong mga Santos.

Sa panahon sa mga kalamidad o trahedya, ang Ginoo may paagi sa pagpahunahuna og balik kanato ug sa atong mga prayoridad. Sa kalit lang, ang tanang materyal nga mga butang nga gitrabahoan nato og maayo aron maangkon walay kapuslanan. Ang importante sa tanan mao ang atong pamilya ug ang atong mga relasyon sa usag usa. Usa ka buotang sister ang misulti niini nga paagi: “Human mohubas ang tubig ug panahon na sa paglimpyo, gitan-aw nako ang palibut sa akong panimalay ug naghunahuna, ‘Hala, nakatigum kog daghang basura sa daghang katuangan.’”

Nagtuo ako nga kini nga sister nakabaton og mas maayong panglantaw ug sukad niana mabinantayon kaayo sa paghukom kon unsa nga mga butang ang gikinahanglan ug unsa ang wala gayud niya kinahanglana.

Sa pakigtrabaho uban sa daghang mga miyembro sulod sa mga katuangan, malipayon kaming nagsud-ong sa kaabunda sa espiritwal nga kalig-on. Nakita usab namo ang kaabunda ug kakulang sa materyal nga kabtangan niining matinud-anong mga miyembro.

Kay gikinahanglan man, kadaghanan nato nangita og kwarta ug nakaangkon sa pipila ka mga butang dinhi sa kalibutan aron sa pagsustiner sa atong mga pamilya. Kini nagkinahanglan og dakong bahin sa atong panahon ug pagtagad. Walay katapusan sa unsay ikatanyag sa kalibutan, busa importante nga kita makakat-on sa pag-ila kon kita aduna nay igo. Kon dili kita magbantay, magsugod kita sa pagtinguha sa temporal kay sa espiritwal. Ang atong pagpaninguha alang sa espiritwal ug sa mahangturon anaa na sa ulahi, imbis kini ang mag-una. Makapasubo lang, kay ingon og may kusog nga pagkahilig sa pag-angkon og daghan pa ug sa pagpanag-iya sa labing bag-o ug labing nindot nga mga butang.

Unsaon nato sa pagsiguro nga kita dili matintal sa pagsubay niini nga dalan? Si Jacob mihatag niini nga tambag: “Busa, ayaw paggasto og salapi alang niana nga walay bili, ni ang inyong kahago niana nga dili makatagbaw. Patalinghug sa kakugi ngari kanako, ug hinumdumi ang mga pulong diin ako namulong; ug duol ngadto sa Usa nga Balaan sa Israel, ug pagbusog kamo niana nga dili mahanaw, ni madunot, ug himoa nga mahinangop ang inyong kalag sa kabuhong.”¹

Nanghinaut ako nga walay usa kanato nga naggasto og salapi alang niana nga walay bili ni naghago alang niana nga dili makatagbaw.

Ang Manluluwas mitudlo sa mosunod ngadto sa mga Judeo ug sa mga Nephite:

“Ayaw kamo pagtigum og mga bahandi alang kaninyo dinhi sa yuta diin ang tangkob ug ang taya nagakutkot, ug diin ang mga kawatan nagapanakasaka ug nagapangawat:

“Hinonoa pagtigum kamog mga bahandi alang kaninyo didto sa langit, diin walay tangkob ni taya nga magakutkot, ug diin walay mga kawatan nga magapanakasaka ug magapangawat:

“Kay hain gani ang imong bahandi, atua usab didto ang imong kasingkasing.”²

Sa lain nga kahimtang, ang Manluluwas mihatag niini nga sambingay:

“Ang yuta sa usa ka tawong dato mihatag og daghang abut:

“Ug namalandong siya sa iyang kaugalingon, nga nag-ingon, Unsa may akong buhaton, kay wala man akoy katipigan sa akong mga abut?

“Ug siya miingon, Ang akong buhaton mao kini: akong gubaon ang akong mga bodega, ug tukuron ko ang labi pang dagko; ug sulod niini tipigan ko ang akong tanang abut ug mga kabtangan.

“Ug unya magaingon ako sa akong kalag, Kalag, gikatagan-an na ikawg ubay-ubayng bahandi alang sa daghang katuigan; pumahulay ka, kumaon ka, uminom ka, ug magsadya ka.

“Apan ang Dios miingon kaniya, Oy, buang! Karong gabhiona ang

imong kalag pagakuhaon gikan kanimo: ug kinsa na may makapanag-iyang sa mga butang nga imong gitagana?

“Maingon niana ang nagatigum og mga bahandi alang sa iyang kaugalingon, apan dili bahandianon ngadto sa Dios.”³

Si Presidente Dieter F. Uchtdorf mihatag sa mosunod nga tambag sa dili pa kaayo dugay:

“Ang atong Langitnong Amahan nakakita sa atong tinuorayng potensyal. Siya nasayud sa mga butang bahin nato nga wala nato mahibaloi. Siya nagdasig kanato sa pagpuno sa sukod sa atong pagkalinalang dinhi sa yuta, sa pagpuyo og maayong kinabuhi, ug sa pagbalik ngadto sa Iyang atubangan.

“Nan, nganong daghan man tag gigahin nga panahon ug kusog sa mga butang nga temporaryo, dili importante, ug dili bililhon? Wala ba nato makita ang kabuang sa pagtinguha sa walay hinungdan ug temporaryo lang nga mga butang?”⁴

Kitang tanan nahibalo nga ang atong lista sa kalibutanong mga bahandi naglangkob sa garbo, katigayunan, materyal nga mga butang, gahum, ug pasidungog sa mga tawo. Kini wala na magkinahanglan pa og panahon ug pagtagad, busa ako mo-focus hinoon sa mga butang nga naglangkob sa atong mga bahandi sa langit.

Unsa ang pipila ka mga bahandi sa langit nga atong matigum alang sa atong kaugalingon? Sa pagsugod,

maayo kini alang kanato sa pagbaton sa Kristohanong mga hiyas sa hugot nga pagtuo, paglaum, pagpaubos, ug gugmang putli. Kita gitambagan pirme sa “[pagsalikway] sa kinaiyanhon nga pagkatawo ug . . . [mahimo] nga ingon sa usa ka bata.”⁵ Ang pahimangno sa Manluluwas mao nga kita maningkamot nga mahimo nga hingpit sama Kaniya ug sa atong Langitnong Amahan.⁶

Ikaduha, kita kinahanglang mohatag og dugang panahon ug paningkamot sa paglig-on sa mga relasyon sa pamilya. Kay human sa tanan, “ang pamilya gi-orden sa Dios. Pinakaimportante kini nga unit karon ug sa kahangturan.”⁷

Ikatulo, ang pagserbisyo sa uban usa ka kinaiya sa tinuod nga sumusunod ni Kristo. Siya miingon, “Maingon nga gibuhit ninyo kini ngadto sa usa sa mga labing gagmay niining akong mga igsoon, gibuhit usab ninyo kini kanako.”⁸

Ikaupat, ang pagsabot sa doktrina ni Kristo ug ang paglig-on sa atong pagpamatuod usa ka paghago nga makahatag og tinuod nga kalipay ug katagbawan. Nagkinahanglan kita og makanunayong pagtuon sa mga pulong ni Kristo ingon nga makaplagan diha sa mga kasulatan ug sa mga pulong sa buhing mga propeta. “Kay tan-awa, ang mga pulong ni Kristo magtug-an kaninyo sa tanan nga mga butang nga inyong buhaton.”⁹

Akong tapuson pinaagi sa istorya sa usa ka 73 anyos nga biyuda kinsa among gikahimamat atol sa among biyahe ngadto sa Pilipinas:

Sa dihang ang linog miigo sa isla sa Bohol, ang panimalay nga gipundar niya ug sa iyang anhing bana maayong pagkaguba, mipatay sa iyang anak nga babaye ug apo nga lalaki. Karon kay nag-inusara na lang, kinahanglan siyang motrabaho sa pagsuporta sa iyang kaugalingon. Nagsugod siya og panglabada (nga iyang gikinamot) ug kinahanglan nga motungas ug modulhog og igong gidak-on nga bungtod sa makadaghang higayon sa usa ka adlaw sa paghakot og tubig. Sa among pagbisita kaniya, nagpuyo gihapon siya sa usa ka tolda.

Mao kini ang iyang mga pulong: “Elder, gidawat nako ang tanan nga gihatag sa Dios kanako. Wala akoy kaligutgot. Akong gimahal ang akong temple recommend ug gitagoan kini ilawom sa akong unlan. Hibalo intawon nga ako nagbayad og hingpit nga ikapulo sa akong gamay nga sweldo sa pagpanglabada. Bisan unsa pay mahitabo, kanunay akong mobayad sa akong ikapulo.”

Ako magpamatuod kaninyo nga ang atong mga prayoridad, mga tumong, mga kahilig, mga tinguha, mga kagana, ug mga kainit sa pagbati adunay direkta nga kalabutan sa atong sunod nga kinabuhi. Hinumdu-man nato kanunay ang mga pulong sa Manluluwas: “Kay hain gani ang imong bahandi, atua usab didto ang imong kasingkasing.” Hinaut nga ang atong mga kasingkasing maanaa sa hustong dapit mao ang akong pag-ampo, sa pangalan ni Jesukristo, amen. ■

MUBO NGA MGA SULAT

1. 2 Nephi 9:51.
2. Mateo 6:19–21; tan-awa usab sa 3 Nephi 13:19–21.
3. Lucas 12:16–21.
4. Dieter F. Uchtdorf, “Mga Pagmahay ug Resolusyon,” *Liahona*, Nob. 2012, 22–23.
5. Mosiah 3:19.
6. Tan-awa sa 3 Nephi 12:48.
7. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 1.1.1.
8. Mateo 25:40.
9. 2 Nephi 32:3.

Ni Elder Marcos A. Aidukaiitis
Sa Seventy

Kon Kamo Kulang sa Kaalam

Ipadayag sa Dios ang kamatuoran ngadto sa nangita niini kay gisulti man kini sa kasulatan.

Sa miaging adlaw ang 10 anyos nakong anak nga lalaki nagtuon bahin sa utok sa tawo diha sa Internet. Pangandoy niya nga mahimong doktor sa umaabut. Dili lisud mabantayan nga mas makamao pa siya kay kanako.

Ganahan mi sa Internet. Sa balay makigsulti mi sa among pamilya ug mga higala pinaagi sa social media, pinaagi sa email, ug sa ubang paagi. Ang akong mga anak sagad magtrabaho sa ilang gimbuhaton sa eskwelahan gamit ang Internet.

Bisan unsang pangutana, kon mangita mi og dugang nga impormasyon, pangitaon namo kini sa Internet. Pila lang ka segundo manggawas ang daghang materyal. Katingalahan kini.

Ang Internet naghatag og daghang oportunidad sa pagkat-on. Apan, si Satan gusto nga mahimo kitang miserable, ug iyang tuison ang tinuod nga katuyoan sa mga butang. Gamiton niya kining talagsaong himan aron mamugna ang pagduha-duha ug kahadlok ug aron gub-on ang pagtuo ug paglaum.

Sa daghan kaayo nga anaa sa Internet, kinahanglang hunahunaon nato og maayo kon asa gamiton ang atong

mga paningkamot. Si Satan mopa-busy kanato, mosamok, ug pasudlan kita og dili maayong impormasyon, daghan niini mga walay pulos.

Dili nato angayng suhiron ang mga walay pulos.

Paminawa kining giya, nga gihatag sa kasulatan: “Ang Espiritu ni Kristo gihatag ngadto sa matag tawo, siya masayud sa maayo gikan sa dautan; busa, ako mopakita nganha kaninyo sa paagi sa paghukom; kay ang matag butang nga modapit sa paghimo sa maayo, ug sa pagdani sa pagtuo diha kang Kristo, gipadala pinaagi sa gahum ug gasa ni Kristo; busa kamo mahimo nga masayud . . . nga kini gikan sa Dios.”¹

Sa tinuod lang, susama ang problema nga atong giatubang sa nasinait ni Joseph Smith sa batan-on pa siya. Sagad kulang usab ang atong kaalam.

Sa gingharian sa Dios, ang pagpangita sa kamatuoran gidayeg, giawhag, ug dili gayud ikaulaw o ikahadlok. Ang mga miyembro sa simbahan gitambagan gayud sa Ginoo Mismo sa pagtinguha og kahibalo.² Siya miingon, “Pangitaa ninyo nga maku-gihon . . . ; oo, pangitaa ninyo gikan sa labing maayo nga mga basahon